

10 let turističnega društva
Katarina

Turizem v Polhograjskih Dolomitih

Mnogo truda smo vložili v informativno dejavnost in tako Katarino še bolj približali številnim izletnikom, ki jo obiskujejo vse leto, zlasti pa spomladi in jeseni. Kozolci na vseh vpadnicah izražajo iskreno dobrodošlico. Označili smo nekatere steze in poti, ki vodijo na okoliške razgledne točke, kot so Rog, Grmada, Tošč in druge. Na vseh razglednih točkah smo postavili štirinajst masivnih klopi, kjer si obiskovalci privežejo dušo, se razgledajo in odpočijejo. Velika karta Dolomitov ob gostilni Dobnikar nudi obiskovalcem vse podatke o Polhograjskih Dolomitih, od poti, vode, vrhov, o naravnih in kulturnih spomenikih, še posebej pa o pomembnih dogodkih iz NOB, še zlasti iz časov, ko se je tu zadrževalo vojaško in politično vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja Slovenije. Zato je tudi razumljivo, da je vsako leto ob dnevu mladosti naša osrednja prireditev pohod »Po poteh Dolomitskega odreda«, ki se ga udeležuje več sto mladih iz osnovnih šol občin Šiška in Vič. Le-ti obiščejo pomembnejše pomnike iz NOB in se poklonijo spomenu padlih borcev. Tako društvo prenaša in ne guje tradicije NOB.

Gmotno tudi podpiramo vsakoletno razstavo gob, ki jo prireja Osnovna šola Janeza Kalana in ki privablja čedalje več obiskovalcev.

Polharska noč je ena tistih lepih prireditev, ki mlade pouči o lovu na polhe, žal pa je teh čedalje manj.

Društvo je izdalo svoje značke; njihov simbol je 898 m visoka Polhograjska Grmada in zaščiteni cvet blagajana, ki še vedno živi in krasi okolico.

Društvo je veliko vložilo v varstvo okolja in spodbuja pristojne občinske organe k preprečevanju posegov v naravo. Žal je bil odziv upravnih organov skromen ali ga sploh ni bilo. Zato je kljub sprejetemu odloku o krajinskem parku Polhograjski Dolomiti okolje spremenjeno, zaščita je torej ostala le na papirju.

Kraj ima dve znani gostilni, ki nudita poleg drugega domače specialitete in se obe dejavno vključujeta v pospeševanje turizma. Naj omenim, da sta izdali svoje razglednice.

Zdravko Vidrih

Srečanje z Ivanka Podlipec, delavko Usluge

Ivankine nevelike novoletne želje

Seznani so naju kar sredi dela v pralnici ob sortiranju perila kot z eno dolgoletnih članic kolektiva v TOZD »Kemična in pralnica« delovne organizacije »Usluga« v Šiški. Znašla se je v skrbeh, da ji ne bomo z razgovorom vzeli preveč časa, kajti njen osebni dohodek je odvisen od dosežene norme, je takoj povedala. Za stekli roževinastih okvirov očal se je kljub temu zasvetil prijazen pogled, ki nam je dal slutiti, da razgovora ne bo odklonila. Naneslo je, da smo se mudili tam tik pred dopoldanskim odmorom za malico in tako smo za pogovor v glavnem porabili njen prosti čas in se ji opravičili, ker smo jo prikrajšali za malico.

Ivanka Podlipec opravlja delo sortirke perila in velja za marljivo delavko, nam je povedala njena sodelavka izmenovodja. Po rodu je Dolenjka, doma iz Rake pri Krškem. Če bi ji ne šlo verjeti, bi ji človek takoj pripisal deset let manj, tako pa velja, kot je sama povedala, da jih šteje štirinajset. Že zgodaj je šla zdoma, pozneje si je dom in družino ustvarila v Ljubljani, kjer imata z možem dve že osamosvojeni hčerki, dve vnučki, pred kratkim pa sta dobila še vnučka, ki ga je Ivanka še posebno vesela. Dokler sta bili hčerki majhni, je morala ostati doma, zato je doslej »pridelala« šele petindvajset let delovne dobe. V tej delovni organizaciji pa je skoraj ves čas od njene ustanovitve, oziroma ena od najstarejših članic kolektiva. Tu je že dvaindvajset let. Sprva je bilo menda komaj osem delavk, kolikor se spominja. Delale so in prale na dveh ali treh pralnih strojih za 5 kg perila, likati pa so morale z navadnimi električnimi likalniki. Danes je zaposlenih okrog 65 delavk in imajo na razpolago velike 100- in večkilogramske pralne stroje ter ogromne valjaste likalne stroje. Pa vendar, pravi, bo delo v pralnici najbrž še dolgo težavno, saj vlage, sopare, vročine in menjave temperatur ni mogoče odpraviti. Dela imajo vedno dovolj. Če stranka želi, perilo in oblačila tudi pokrpajo in pošijejo. Največ dela imajo za stalne, večje stranke, kot so bolnišnice, zdravstveni domovi, hoteli in sploh gostinstvo, tako družbeno kot zasebno. Na območju Ljubljane imajo poleg zbiralnice v Bijedičevi ulici v Šiški še zbiralnice na Viču, v Mostah in za Bežigradom. Za večino strank dostavljajo izdelano kar z lastnim prevoznim sredstvom.

Pa jih tarejo morda tudi kakšni problemi, smo jo pobarali?

»Za zdaj nimamo kakšnih posebnih težav, če pa se občasno pojavijo, morda manjše, jih, ker smo složne v kolektivu, navadno rešimo kar same, na hitro ali med malico, oziroma po končanem delu. Čeprav norme niso nizke, prej visoke, se ne pritožu-

jemo, ker smo za pošten trud in delo tudi dobro nagrajene, tako da se pri obračunu osebnega dohodka na koncu pozna. Zdaj zaslužim na primer okrog 55 tisoč dinarjev mesečno,« pove Ivanka Podlipec.

Zaradi povečanega obsega dela jim postajajo sedanjí prostori na Derčevi cesti tesni in neprimerni, zato so se odločili za gradnjo nove pralnice, oziroma obnovo neizkoriščene stavbe na Podutiški cesti, kjer si obetajo predvsem izboljšane delovne razmere in povečanje zmogljivosti, kar vse naj bi se odražalo v povečanem celotnem dohodku in končno tudi osebnem dohodku. Tudi tega Ivanka ni pozabila povedati, da so letos dobile novega šefa, od katerega si veliko obetajo, saj je po njenih besedah že doslej pokazal precej sposobnosti in svežih idej, kar bo v novem objektu prišlo še bolj do izraza.

Ivanka je tudi članica delavskega sveta ter delegatka občinske skupščine. Potamala je nad obilico in zahtevnostjo gradiva za seje, ker je za delavce brez izobrazbe v proizvodnji zelo težko, preden si vsebino vsaj nekoliko razložijo.

Povprašali smo jo, kako shaja njena družina v teh časih, ko draginja nenehno narašča.

»Odkar sva z možem, ki je upokojen, sama, še kar nekako gre. Stanujeva v bloku in morava kupiti vsako stvar — do peteršilja. Za hrano, stanovanje, ogrevanje itd. porabiva skoraj tri četrtine najinih dohodkov. Ne morem si predstavljati, kako bi danes shajali, če bi bili štirinčlanska družina, kot smo bili prej. Pa bo že nekako šlo, če le ne bo slabše,« pravi potolaženo.

Pa vaše želje ob prihajajočem novem letu?

»Predvsem, da bi se draginja umirila in da vrednost denarja ne bi naprej padala. V kolektivu si želim še naprej dosedanje slogo, veliko dela in primeren osebni dohodek, najbolj pa, da bi v svetu ohranili mir,« je končala Ivanka Podlipec svoje novoletne želje.

Ivo Osolnik

Prejeli smo

Uspela vaja »Zaščita 85« v KS Litostroj

V krajevni skupnosti Litostroj so uspešno izvedli akcijo »Zaščita 85«, v kateri je sodelovalo večje število gasilcev, obveznikov civilne in narodne zaščite. En del vaje je potekal ob gorenjski progi, kjer je potekalo reševanje iz stanovanj, drugi del pa na osnovni šoli Hinko Smrekar, kjer je potekala evakuacija učencev iz drugega in tretjega nadstropja. Na šolskem igrišču je nato sledil še prikaz uporabe ročnih gasilskih aparatov. Vaja je uspela, za kar imajo največ zaslug obvezniki Integralove civilne zaščite, ki so se urili v prostem času ter tudi vajo izvedli na prosto soboto ter gasilski vod Integralove civilne zaščite, ki je prispeval gasilne aparate.

Jože Babšek